

foi: cōfultatione. **C**ausus literalis. Quidam canonicus sancte crucis Joannes noie non habebat integram prebendam: unde orta fuit contentio inter ipsum & ep̄m aurelianensem super integritate prebende. idem Joannes impetrauit cōmitti super hoc ut prebendā ei faceret integrari dubitauerunt iudices vtrū aliam prebendā deberent scindere p̄ integritate prebende dicitur Joāns. Cōsultus papa r̄idet q̄ non fuit intētionis dñi pape q̄ aliqua prebenda de nouo scinderetur propter reintegrationē predictā. **Ber.** **C** **¶** Mo. r̄ ter. q̄ nō est fauendū priuilegia a to cōtra pariter a priuilegiatū. **C** Et facit hec lra q̄ priuilegiatus nō videtur priuilegio suo ḡra pariter priuilegiatū: de quo per **Bar. i.** aut. quas actiones. **C.** de sacrosan. eccle. dīco in. c. in presentia. de proba. Et hec litera facit optime ad q̄. **¶** Nunquid ecclesia ḡstituta heres possit de trahere falcidā de legatis ad pias causas seu alijs ecclesijs: r̄ v̄ q̄ sic q̄ nō d̄z ecclesia legataria vti priuilegio sibi cōcesso in preiudiciū ecclesie que est instituta heres l̄z glo. videtur dubitasse. x̄p̄. q̄. iij. p̄tōficēs. sed optime facit ter. in ar. in aut. de sanctis. epi. in fi. sed r̄ hoc presen. r̄. 2. glo. in. d. c. in presentia. in fi. vbi dico. Item allegat ille ter. vulgariter q̄ nō debet vni altare discooperiri v̄ aliud cooperari. r̄ facit v̄ nō seruamus vni amico in preiudiciū alteri amici. **C** **¶** Mo. q̄ prebēda nō iuste diuisa: nō potest petere partē alij assignatā: sed contra diuidendi teni agitur ad integritatem. teni ergo diuisio l̄z fieri nō debuerit. x̄p̄. de q̄b̄ dicit in. c. maioribus. s. c. **Et** glo. vlti. in stat. h̄c qualiter fiat re. integratio seu de quibus bonis doctores etiam hunc varij: sed colligendo r̄ veritatem annectēdo: dicit q̄ potest integrari ex bonis cōibus sup̄ sunt. ar. in. c. cum. in. d. cōstit. Item ex redditibus superercentibus: v̄tibi. Tertio ex fructibus prebēde vacantis dūmodo sufficiat canonico postmodū ibi instituendo. ter. in. c. vacante. s. c. vnde intelligendus est ille ter. q̄ prebēda nō esset sufficiens ad integrandāynam r̄ proxiuidendum congrue canonico institutio.

- 1 **¶** Clerici ignobiles vel nō eminentis scientie nō repellūtur a beneficijs: sed ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum.
- 2 Beneficia ad sedem apostolicam deuoluta: potest conferre cardinalis legatus in loco vbi vacant: beneficia vero que vacant in curia solus papa confert.
- 3 Beneficia quādo dicantur vacare in curia: vide remissiuē.
- 4 Scientia eminentis nō requiritur in beneficijs maxime simplicibus. s.
- 5 Scientia q̄ dicatur eminentis: sufficiens vel mediocrius.
- 6 Consuetudo q̄ ignobiles nō admittantur in canonicos non valet: quia apud deū non est acceptio personarum. c.
- 7 Consuetudo rationalis valet contra canones: statutum vero non.
- 8 Appellatione dignitatis nō venit ep̄atus in odiosis.
- 9 Nobilitas r̄ plebeius si sunt pares virtutibus quis preferatur.

Venerabilis. **¶** Clerici ignobiles vel nō eminentis scientie nō repellūtur a beneficijs: sed ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum. **¶** Defectus nobilitatis vel eminentis scientie nō repellit quem a consecutione prebende etiam in ecclesia que nobiles dūtaxat r̄ viros eminentis scientie recipere cōsuevit. In prima ponitur facti narratio. In secunda exceptionis repulsiō. r̄ cause commissio ibi: nos igitur. **C** **¶** Casus literalis. In ecclesia argētina quedā prebēda vacauerat tanto tpe q̄ ipsius collatio ad sedem apostolicam fuerat deuoluta. Ep̄s portū. tūc legatus in partibus illis cōstitit illā prebendā cuidā clerico. In nomine: sed caplin illius ecclesie nō recipiebat eundem vnde prefatus ep̄s petijt a papa vt suam collationem faceret obseruari. Ex aduerso p̄posuit pcurator capituli: q̄ hoc audito caplin allegauit antiquā consuetudinē illius ecclesie: q̄ nulli recipere in suum cōsortium nisi nobilē liberum: ab v̄roḡ parente illius: honeste conuersionis r̄ eminentis scientie r̄ ne hoc fieret ad sedē apostolicā fuit appellatum: maxime cū illa prebēda tunc vacaret anteq̄ monitorias literas vel executorias recepissent. Dñs papa considerans q̄ nobilitas generis non facit deo gratū r̄ idoneū seruitorē sed potius virtutū r̄ vite honestas: r̄ dñs paucos nobiles et potētes ad suum elegit seruitorium: sed ignobiles r̄ pauperes cū nō sit psonarū acceptio apud deū. r̄ vix ad dignitates inueniatur viri eminentis scientie necdum ad pbendas: vnde papa h̄mōi exceptiones nō admittit: vnde mādat q̄ si cōstitit predictam prebendam vacasse q̄n legatus dicto. In ipsam contulit: illi faciat recipi ad eandē. **Ber.** **C** **¶** Mo. primo ibi: ad sedē apostolicā deuoluta r̄ ter. opti. q̄ legatus cardinalis p̄t cōferre beneficia ad sedē apostolicā deuoluta: r̄ hoc clare probat hec litera eam non canillando. l̄z aliqui dixerint tenendo oppositum q̄ hic per nullitatem collationis legatus hoc p̄t ḡtioso a papa confirmari: sed certe non p̄t legatus vt valida ret collationem sed vt eam executioni mandaret: q̄ propter potētiā canonicorū nō potuit ipse eequi. r̄ de hoc vide bonā glo. que hoc disp̄tat r̄ finaliter t̄z in. c. i. de offi. leg. lib. vi. r̄ in cle. si de beneficio. in eo. tit. secus dicit in beneficijs vacantibus in curia illa cū solus papa cōfert: vt in. c. h̄. f. eo. tit. lib. vi. r̄ dicuntur vacare in curia s̄m ea que habentur in c. present. eo. ti. lib. vi. **C** **¶** Mo. q̄ eminentis scientia nō requiritur nec cessario in beneficijs maxime simplicibus. et que dicatur scientia eminentis. vide pulchre per **Inno.** in. c. cum in cūctis. de elec. vbi dicit illam dici eminentē que sic reuoluntione librorum dissolutū difficiles q̄ones.

¶ Pariter priuilegiatum. ad de v̄dendum ro. confi. eccle. r̄. **¶** Sebast. Sapia. **C** Pariter priuilegiatū. q̄n priuilegiatus possit v̄t priuilegio ḡra priuilegiatū tradit **Feil.** i. c. in p̄ntia. col. iij. ver. s̄ aduertē diligētē. s. de p̄ba. post abb. ibi col. x. ver. r̄ q̄n iste articulus. **¶** Sebast. Sapia. **C** Eminentis scia. Que scientia requiritur in prelati

vide pulchre per **feli.** in. c. si q̄n. col. pe. ver. dū glo. h̄ dicit. s. de relect. **C** **¶** Tutub. ad de illud v̄tute de cetnon sanguine mitti. et dicit **Ro.** sing. suis. fol. xix. q̄ nobilis scietia preferendus est in successiomb̄: nobili genere: alia ibi vide de nobilitate. et state statuto. de q̄. s. an ep̄s possit disp̄sare q̄ ignobilis eligat v̄t cūde. fo. xij. **¶** Anto. **¶** Francif. **C** Circa hoc q̄b̄ d̄ de nobilitate. dicas q̄ illa nō cōsiderat ex progre: mie l̄z pot̄ ex virtute vt p̄ paul. de ea. in. q̄. c. xviij. r̄ curri. vbi alie. il lud dicitur iucinalis tota l̄z veteres r̄. r̄ ad q̄b̄ nobilitas inq̄nt̄ scie preferunt nobilitati sanguinis de q̄ per **l̄z. i. l. glo. C.** de postu. **¶** Nobilitas et of a s̄ guine claro iuxta no. i. cle. i. in p̄. d̄ sen. ex. c. ibi t̄ dicit **Car.** q̄ nobilitas sola est q̄ antiū v̄tutib̄ r̄ morib̄ exornat. s̄ q̄ in. c. venerabilis: de p̄ben. r̄ vide et bonū ter. in. l. ij. i. s̄. s̄. amplij. et ibi **bar. ff.** de exco. ru. vbi b̄ q̄ nobilitas ex scia causat de quo et no. i. l. p̄ uidedū. **C** **¶** Coe positu. r̄ quod probat nobilitas. vide **pau.** de cal. in cōsil. c. xviij. r̄ seq.

¶ Sebast. Sapia. **C** **¶** Mo. q̄ nobilitas nō degenerat in dignitatibus ecclesiasticis: nec ḡrarum probat hec litera: sed solū vult q̄ defectus nobilitatis vel potētijs non repellat. **C** **¶** Mo. ibi: vira ad culmina dignitatum: q̄ reperit culmen dignitatis. r̄ sic v̄ q̄ appellatione dignitatis nō veniunt ista que sunt dignitatum culmina: v̄t in statuto odioso faciente mētionē de dignitate non veniūt ep̄atus q̄ sunt dignitatum culmina dicit glo. sing. in. c. h̄. i. e. tit. li. v. r̄ s̄as probat hoc dñ non appellat dignitates sed dignitatum culmē. **¶** Et no. ex illa dictione vira. q̄ reperit hōies eminentis scie: l̄z cum difficultate. nā l̄z q̄ v̄t fit: tūc sed cum difficultate: vt in c. per cathedram. de cog. spi. li. vi. **C** **¶** In glo. ibi: quātūcūq̄ sit obtenta r̄ antiqua nob. b̄n. gl. q̄ consuetudo de qua in ter. est imprescriptibilis r̄ intellige respectu defectus nobilitatis r̄ eminentis scientie. r̄ hoc ideo q̄ hoc est ḡra honestate ecclesie apud quā principaliter d̄z considerari vite honestas facit. c. cū decorē. s. de vi. r̄ ho. de. **C** **¶** In glo. in ver. liberū ibi: sed h̄ nō assumit liberū: sed p̄t dicit q̄ etiā si assumebat liberū p̄p̄t p̄ eo q̄ caret libertate nulla orit absurditas: q̄ papa hic nō repulit istā exceptionē nec illam ex defectu honestatis: t̄n intellectus glo. est bonus: q̄ non allegasset ad hoc cōsuetudinē q̄ de iure cōi nō est ordinā. vt. s. de ser. nō ordi. p̄ totū. v̄t dicunt doc. q̄ loquebant isti s̄m vulgare t̄b cutomiconi: qui in quibusdā locis appellat liberos eos qui nō sunt alicui dñō obnoxij ad aliq̄ seruitiū seu debitum exhibedū. facit. s. de ob. ab ratioci. c. vno. **C** **¶** In glo. in ver. non multos. no. bene h̄c glo. primo q̄ paulus r̄ bartholomeus fuerūt nobiles: alij vero apostoli ignobiles. Et ex hoc inferit q̄ oēs indifferēter sunt vocandi ad regimē eccle. dūmodo alij sunt sufficiens scientie r̄ honeste vite. Quid autē si in nobili r̄ in plebio cetera sunt paria quis p̄feret